

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera întâi)

9 noiembrie 2016 *

„Clauză compromisorie — Personal al misiunilor internaționale ale Uniunii — Contracte de muncă pe durată determinată succesive — Cerere de despăgubiri — Necompetență vădită — Inadmisibilitate vădită”

În cauza T-602/15,

Liam Jenkinson, cu domiciliul în Killarney (Irlanda), reprezentat de N. de Montigny și de J.-N. Louis, avocați,

reclamant,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de A. Vitro și de M. Bishop, în calitate de agenți,

Comisiei Europene, reprezentată de G. Gattinara și de S. Bartelt, în calitate de agenți,

Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), reprezentat de S. Marquardt, de É. Chaboureaux și de G. Pasqualetti, în calitate de agenți,

și

Eulex Kosovo, cu sediul în Pristina (Kosovo), reprezentată de D. Fouquet și de E. Raoult, avocați,

pârâte,

având ca obiect, cu titlu principal, o cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, recalificarea raportului contractual al reclamantului în contract de muncă pe durată nedeterminată și repararea prejudiciului pe care reclamatul l-ar fi suferit ca urmare a utilizării abuzive de contracte de muncă pe durată determinată succesive și a concedierii abuzive și, pe de altă parte, declararea faptului că Consiliul, Comisia și SEAE l-au tratat pe reclamant în mod discriminatoriu și, în consecință, obligarea acestora la plata unei indemnizații și, cu titlu subsidiar, o cerere întemeiată pe răspunderea extracontractuală a instituțiilor europene,

TRIBUNALUL (Camera întâi)

compus, la deliberări, din domnul H. Kanninen, președinte, doamna I. Pelikánová (raportor) și domnul E. Buttigieg, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

* Limba de procedură: franceza.

dă prezenta

Ordonanță

Istoricul cauzei

- 1 Reclamantul, domnul Liam Jenkinson, resortisant irlandez, a fost angajat mai întâi de la 20 august 1994 la 5 iunie 2002, pe baza unei succesiuni de contracte pe durată determinată (CDD), de Misiunea de monitorizare a Uniunii Europene, care a fost instituită prin Acțiunea comună 2000/811/PESC a Consiliului din 22 decembrie 2000 privind Misiunea de monitorizare a Uniunii Europene (JO 2000, L 328, p. 53).
- 2 Ulterior, acesta a fost angajat de la 17 iunie 2002 la 31 decembrie 2009, pe baza unei succesiuni de CDD-uri, de Misiunea de poliție a Uniunii Europene, care a fost instituită prin Acțiunea comună 2002/210/PESC a Consiliului din 11 martie 2002 privind Misiunea de poliție a Uniunii Europene (JO 2002, L 70, p. 1).
- 3 În sfârșit, reclamantul a fost angajat de Misiunea Eulex Kosovo, de la 5 aprilie 2010 la 14 noiembrie 2014, prin 11 CDD-uri succesive. Misiunea Eulex Kosovo a fost creată prin Acțiunea comună 2008/124/PESC a Consiliului din 4 februarie 2008 privind misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo, Eulex Kosovo (JO 2008, L 42, p. 92). Acțiunea comună a fost prelungită de mai multe ori. Aceasta a fost prelungită până la 14 iunie 2016 prin Decizia 2014/349/PESC a Consiliului din 12 iunie 2014 de modificare a Acțiunii comune 2008/124 (JO 2014, L 174, p. 42), aplicabilă faptelor în speță.
- 4 Ultima dată, acțiunea comună a fost prelungită până la 14 iunie 2018 prin Decizia 2016/947/PESC a Consiliului din 14 iunie 2016 de modificare a Acțiunii comune 2008/124 (JO 2016, L 157, p. 26).
- 5 În timpul executării contractului său de muncă ce acoperea perioada cuprinsă între 15 iunie 2014 și 14 octombrie 2014, reclamantul a fost informat prin scrisoarea șefului Misiunii Eulex Kosovo din 26 iunie 2014 cu privire la încetarea misiunii sale și la nereînnoirea contractului său de muncă după data de 14 noiembrie 2014.
- 6 Un ultim CDD a fost încheiat între Eulex Kosovo și reclamant pentru perioada cuprinsă între 15 octombrie 2014 și 14 noiembrie 2014 (denumit în continuare „ultimul CDD”) și nu a fost reînnoit. Acest din urmă CDD prevede, la articolul 21, competența Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 272 TFUE, pentru soluționarea oricărui litigiu referitor la contract.

Procedura

- 7 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 23 octombrie 2015, reclamantul a introdus prezenta acțiune.
- 8 Prin înscrisuri separate depuse la grefa Tribunalului la 28 aprilie 2016, în ceea ce privește Comisia Europeană, la 3 mai 2016, în ceea ce privește Eulex Kosovo, și la 4 mai 2016 în ceea ce privește Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și Consiliul Uniunii Europene, părțile au invocat excepții de inadmisibilitate în temeiul articolului 130 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 9 Reclamantul a depus observații cu privire la aceste excepții de inadmisibilitate la 27 iulie 2016.

Concluziile părților

10 În cererea introductivă, reclamantul solicită Tribunalului:

— cu titlu principal:

— în ceea ce privește drepturile care decurg din contractul de drept privat:

- recalificarea raportului său contractual în contract de muncă pe durată nedeterminată;
- constatarea încălcării de către pârâte a obligațiilor lor contractuale și în special a notificării unui preaviz în cadrul desfacerii unui contract pe durată nedeterminată și, în consecință, în vederea compensării prejudiciului suferit prin utilizarea abuzivă de contracte de muncă succesive pe durată determinată cu prețul unei incertitudini prelungite a reclamantului și al încălcării obligației de notificare a unui preaviz de desfacere a contractului;
- obligarea pârâtelor la plata către reclamant a unei indemnizații compensatorii de preaviz de 176 601,55 euro calculate în raport cu vechimea sa în muncă în cadrul misiunilor create de Uniune;
- cu titlu subsidiar, obligarea pârâtelor la plata către reclamant a unei indemnizații compensatorii de preaviz de 45 985,15 euro calculate prin raportare la durata prestațiilor sale pentru Eulex Kosovo;
- declararea caracterului abuziv al concedierii reclamantului și obligarea, în consecință, a pârâtelor la plata către acesta a unei indemnizații evaluate ex aequo et bono la 50 000 de euro;
- constatarea faptului că pârătele nu au întocmit documentele sociale legale aferente încetării contractului;
 - obligarea acestora la plata către reclamant a sumei de 100 de euro pe zi de întârziere începând cu introducerea prezentei acțiuni;
 - obligarea acestora la transmiterea către reclamant a documentelor sociale aferente încetării contractului;
- obligarea pârâtelor la plata dobânzilor aferente sumelor menționate anterior, calculate la rata legală belgiană;
 - cu privire la abuzul de putere și la discriminarea existentă;
- declararea faptului că SEAE, Consiliul și Comisia l-au tratat pe reclamant în mod discriminatoriu, fără o justificare obiectivă, în perioada de angajare în cadrul misiunilor pe care le-au instituit, în ceea ce privește remunerația, dreptul la pensie și avantajele aferente, precum și în ceea ce privește garanția unui post de muncă ulterior;
- constatarea faptului că reclamantul ar fi trebuit să fie recrutat ca agent temporar al SEAE, al Consiliului sau al Comisiei;
- obligarea SEAE, a Consiliului și a Comisiei la plata de despăgubiri către reclamant pentru pierderea unei remunerații, a unei pensii, a unor indemnizații și a unor avantaje, pierdere ocazionată de încălcările dreptului Uniunii menționate anterior, și obligarea acestora la plata către reclamant a dobânzilor aferente acestor sume, calculate la rata legală belgiană;

- stabilirea unui termen pentru părți pentru a fixa indemnizația menționată, ținând seama de gradul și de treapta în care reclamantul ar fi trebuit să fie angajat, de evoluția medie a remunerației, de evoluția carierei, de alocațiile pe care ar fi trebuit să le perceapă în acest caz în temeiul acestui contract de agent temporar, și pentru a compara rezultatele obținute cu remunerația percepută efectiv de reclamant;
 - cu titlu subsidiar:
 - constatarea faptului că pârâtele și-au încălcat obligațiile;
 - obligarea pârâtelor la plata de despăgubiri către reclamant pentru prejudiciul rezultat din încălcările amintite, care este estimat ex aequo et bono la 150 000 de euro;
 - în orice caz, obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.
- 11 Consiliul solicită Tribunalului:
- să se declare incompetent în măsura în care acțiunea are ca obiect efectele produse de seria de contracte semnate de reclamant;
 - cu titlu subsidiar, declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă în măsura în care este îndreptată împotriva sa;
 - obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.
- 12 Comisia solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca inadmisibilă în măsura în care este îndreptată împotriva sa;
 - obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.
- 13 SEAE solicită Tribunalului:
- să se declare incompetent;
 - în orice caz, să respingă acțiunea ca inadmisibilă în măsura în care este îndreptată împotriva sa;
 - obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.
- 14 Eulex Kosovo solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca inadmisibilă în măsura în care este îndreptată împotriva sa;
 - obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 15 Potrivit articolului 126 din Regulamentul de procedură, atunci când Tribunalul este în mod vădit incompetent să judece o acțiune sau atunci când aceasta este în mod vădit inadmisibilă sau în mod vădit nefondată, Tribunalul poate oricând să decidă, la propunerea judecătorului raportor, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.

- 16 În speță, Tribunalul consideră că înscrisurile de la dosar sunt suficient de lămuritoare și decide să se pronunțe fără continuarea procedurii.

Cu privire la capetele de cerere formulate cu titlu principal

- 17 În prima parte a capetelor sale de cerere formulate cu titlu principal, reclamantul solicită Tribunalului să recalifice raportul său contractual în contract de muncă pe durată nedeterminată, să constate încălcarea de către pârâte a obligațiilor lor contractuale, în special încălcarea obligației de a notifica un preaviz în cadrul desfacerii unui contract pe durată nedeterminată, să constate că concedierea reclamantului a fost abuzivă și, în consecință, să oblige pâratele la repararea prejudiciului suferit ca urmare a utilizării abuzive de CDD-uri succesive, a încălcării obligației de notificare a unui preaviz și a concedierii abuzive.
- 18 În cea de a doua parte a capetelor sale de cerere formulate cu titlu principal, reclamantul solicită Tribunalului să declare că Consiliul, Comisia și SEAE l-au tratat în mod discriminatoriu în perioada de angajare în cadrul misiunilor în ceea ce privește remunerația, dreptul la pensie și alte avantaje, să constate că ar fi trebuit să fie recrutat ca agent temporar al uneia dintre acestea și să le oblige, în consecință, la plata unei indemnizații.
- 19 În cadrul excepțiilor de inadmisibilitate, pe de o parte, pâratele susțin că contractele de muncă anterioare ale reclamantului conțin o clauză atributivă de competență în favoarea instanțelor din Bruxelles (Belgia) pentru litigiile legate de aceste contracte și că, prin urmare, Tribunalul nu este competent să soluționeze efectele legate de aceste contracte. Pe de altă parte, fiecare dintre pârâte susține că acțiunea este inadmisibilă în măsura în care este introdusă împotriva sa.
- 20 Competențele Tribunalului sunt cele enumerate la articolul 256 TFUE, astfel cum a fost precizat la articolul 51 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene. În aplicarea acestor dispoziții, Tribunalul este competent să se pronunțe, în primă instanță, cu privire la litigiile în materie contractuală cu care este sesizat numai în temeiul unei clauze compromisorii. În lipsa unei astfel de clauze, acesta și-ar extinde competența jurisdicțională dincolo de litigiile a căror soluționare îi este rezervată în mod limitativ prin articolul 274 TFUE, această dispoziție încredințând instanțelor naționale competența de drept comun pentru soluționarea litigiilor în care Uniunea este parte (Ordonanța din 3 octombrie 1997, Mutual Aid Administration Services/Comisia, T-186/96, EU:T:1997:149, punctul 47, și Ordonanța din 30 septembrie 2014, Bitiqi și alții/Comisia și alții, T-410/13, nepublicată, EU:T:2014:871, punctul 26).
- 21 În primul rând, trebuie arătat că este cert între părți că toate contractele de muncă încheiate anterior între misiuni și reclamant conțin o clauză care prevede în mod expres că litigiile care decurg din sau care se referă la aceste contracte sunt de competența instanțelor din Bruxelles.
- 22 Numai ultimul CDD prevede în mod expres, la articolul 21, că litigiile care decurg din sau care se referă la acest contract sunt de competența Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 272 TFUE.
- 23 De aici rezultă că, întrucât prezenta acțiune a fost introdusă în temeiul articolului 272 TFUE, Tribunalul este competent numai în ceea ce privește ultimul CDD în temeiul clauzei compromisorii pe care o conține. Tribunalul este vădit incompetent să judece litigii care ar putea să apară din executarea contractelor de muncă ale reclamantului anterioare ultimului CDD și care atribuie în mod expres competența instanțelor belgiene și, prin urmare, să soluționeze prezenta acțiune în măsura în care aceasta se referă la efectele contractelor respective.

- 24 Pe de altă parte, în observațiile referitoare la excepțiile de inadmisibilitate, reclamantul nu poate să susțină că clauza atributivă de competență în favoarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cuprinsă în ultimul CDD face caduce clauzele cuprinse în contractele precedente conform cărora sunt competente instanțele belgiene.
- 25 Astfel, trebuie amintit că, întrucât competența Tribunalului prevăzută la articolul 272 TFUE este derogatorie de la dreptul comun, aceasta trebuie interpretată restrictiv (Hotărârea din 18 decembrie 1986, Comisia/Zoubek, 426/85, EU:T:1986:501, punctul 11). Prin urmare, Tribunalul nu se poate pronunța cu privire la un litigiu contractual decât în cazul exprimării voinței părților de a-i atribui această competență (Hotărârea din 24 octombrie 2014, Technische Universität Dresden/Comisia, T-29/11, EU:T:2014:912, punctul 50; a se vedea în acest sens Ordonanța din 3 octombrie 1997, Mutual Aid Administration Services/Comisia, T-186/96, EU:T:1997:149, punctul 46).
- 26 Domeniul de aplicare al clauzei atributive de competență în favoarea Curții de Justiție a Uniunii Europene este limitat în mod expres la litigiile referitoare la ultimul CDD și nu se poate întinde la contractele anterioare care prevăd competența altor instanțe.
- 27 În plus, trebuie amintit că reclamantul a încheiat în mod voluntar contractele de muncă cu misiunile în termenii care i-au fost propuși. În conformitate cu articolul 1 din contractele menționate, acesta a acceptat în mod expres condițiile și principiilor enunțate în acestea, inclusiv căile de atac prevăzute și clauzele care atribuie în mod expres competența instanțelor belgiene.
- 28 Trebuie respins de asemenea argumentul invocat de Eulex Kosovo care susține că clauza atributivă de competență în favoarea Curții de Justiție a Uniunii Europene în ultimul contract este rezultatul unei erori administrative și că reclamantul, confirmând primirea scrisorii șefului Misiunii Eulex Kosovo din 26 iunie 2014 prin care era informat că contractul său nu va fi reînnoit după 14 noiembrie 2014, ar fi recunoscut implicit competența instanțelor din Bruxelles.
- 29 Astfel, pe de o parte, este suficient să se constate că Eulex Kosovo este parte la ultimul CDD în calitate de angajator și că, prin urmare, clauza compromisorie îi este opozabilă, putând fi invocată de reclamant chiar dacă această clauză ar fi consecința unei erori administrative. Pe de altă parte, simplul fapt de a confirma primirea unei scrisori care îl informează pe reclamant despre nereînnoirea contractului său după 14 noiembrie 2014 nu poate modifica conținutul clauzei atributive de competență cuprinse în ultimul CDD, semnat ulterior acestei scrisori.
- 30 În al doilea rând, trebuie arătat că numai părțile la un contract care conține o clauză compromisorie pot fi părți la acțiunea introdusă în temeiul articolului 272 TFUE (a se vedea Hotărârea din 16 decembrie 2010, Comisia/Arci Nuova associazione comitato di Cagliari și Gessa, T-259/09, nepublicată, EU:T:2010:536, punctul 40 și jurisprudența citată).
- 31 În ceea ce privește ultimul CDD, astfel cum recunoaște reclamantul, trebuie să se arate că acest contract a fost semnat între reclamant și Eulex Kosovo în calitate de angajator.
- 32 Decizia 2014/349 a modificat Acțiunea comună 2008/124 introducând articolul 15a următor: „Eulex Kosovo are capacitatea de a achiziționa servicii și bunuri, de a încheia contracte și acorduri administrative, de a angaja personal, de a deține conturi bancare, de a dobândi și a înstrăina active și de a se achita de obligații, precum și de a fi parte la procedurile juridice, după cum este necesar pentru punerea în aplicare a prezentei acțiuni comune.”
- 33 Decizia 2014/349 a introdus de asemenea un articol 16 alineatul (5), care prevede următoarele: „Eulex Kosovo răspunde de orice plângere și obligație care decurge din executarea mandatului începând cu 15 iunie 2014, cu excepția plângerilor legate de abateri grave ale șefului misiunii, pentru care șeful misiunii este responsabil.”

- 34 Articolul 15a din Acțiunea comună 2008/124, aplicabil începând de la 12 iunie 2014, data intrării sale în vigoare, a introdus capacitatea Eulex Kosovo de a încheia contracte și de a fi parte la procedurile juridice, conferindu-i astfel capacitate juridică.
- 35 Trebuie să se arate că, în timp ce contractele de muncă precedente erau încheiate între reclamant și șeful Misiunii Eulex Kosovo, ultimul CDD a fost încheiat, la 15 octombrie 2014, între reclamant și Eulex Kosovo în calitate de angajator. Acest din urmă CDD face referire în mod expres la articolul 15a din Acțiunea comună 2008/124.
- 36 În consecință, contrar celor susținute de Eulex Kosovo în excepția sa de inadmisibilitate, ca urmare a modificărilor introduse prin Decizia 2014/349, aceasta are personalitate juridică și poate fi pârâtă în cadrul unei proceduri în fața instanțelor Uniunii.
- 37 În această privință, Eulex Kosovo se întemeiază în mod greșit, în excepția sa de inadmisibilitate, pe Ordonanța din 4 iunie 2013, Elitaliana/Eulex Kosovo (T-213/12, EU:T:2013:292), și pe Ordonanța din 23 aprilie 2015, Chatzianagnostou/Consiliul și alții (T-383/13, nepublicată, EU:T:2015:246), precum și pe Hotărârea din 12 noiembrie 2015, Elitaliana/Eulex Kosovo (C-439/13 P, EU:C:2015:753), pentru a susține că nu are capacitatea de a fi pârâtă într-o procedură în fața instanțelor Uniunii. Astfel, este suficient să se constate că aceste cauze nu sunt relevante întrucât, pe de o parte, priveau fapte anterioare modificării statutului Eulex Kosovo introduse prin Decizia 2014/349 și, pe de altă parte, era vorba despre acțiuni în anulare introduse în temeiul articolului 263 TFUE. În speță, întrucât acțiunea este introdusă în temeiul articolului 272 TFUE, este suficient ca contractul care cuprinde clauza compromisorie să fi fost semnat de Eulex Kosovo „în numele Uniunii” și nu este necesar, contrar celor susținute, ca aceasta să fie „un organ, un oficiu sau o agenție a Uniunii” în sensul articolului 263 TFUE.
- 38 Tribunalul este competent în temeiul articolului 272 TFUE numai în ceea ce privește ultimul CDD încheiat între reclamant și Eulex Kosovo.
- 39 În primul rând, rezultă din cele de mai sus că Tribunalul este în mod vădit incompetent să se pronunțe cu privire la prima parte a capetelor de cerere invocate cu titlu principal. Primul capăt de cerere, care vizează recalificarea în contract pe durată nedeterminată a ansamblului raportului contractual al reclamantului cu diferitele misiuni care au fost angajatorii săi succesivi, presupune luarea în considerare a efectelor contractelor de muncă precedente încheiate între aceste misiuni și reclamant, contracte care conferă în mod expres competență instanțelor belgiene. Întrucât competența Tribunalului este limitată la ultimul CDD, aceasta nu îi permite să se pronunțe cu privire la acest capăt de cerere. Tribunalul este de asemenea în mod vădit incompetent pentru cererile accesorii care vizează constatarea faptului că pârătele au încălcat obligația de notificare a unui preaviz în cadrul desfacerii unui contract pe durată nedeterminată și a faptului că concedierea reclamantului a fost abuzivă. În consecință, Tribunalul este de asemenea incompetent să se pronunțe cu privire la cererile de despăgubiri accesorii cererilor menționate, care vizează repararea prejudiciului care decurge din utilizarea abuzivă de CDD-uri succesive, din încălcarea obligației de notificare a unui preaviz și din concedierea abuzivă.
- 40 În al doilea rând, Tribunalul este în mod vădit incompetent să se pronunțe cu privire la a doua parte a capetelor de cerere invocate cu titlu principal, în măsura în care vizează declararea faptului că SEAE, Consiliul și Comisia l-au tratat pe reclamant în mod discriminatoriu în perioada sa de angajare în cadrul misiunilor, în ceea ce privește remunerația, dreptul la pensie și alte avantaje, că reclamantul ar fi trebuit să fie recrutat în calitate de agent temporar al uneia dintre ele și în măsura în care vizează să obțină repararea prejudiciului care ar decurge din aceasta. Astfel, aceste capete de cerere sunt îndreptate împotriva Consiliului, a Comisiei și a SEAE, care nu sunt părți la ultimul CDD, și privesc, prin urmare, relațiile contractuale anterioare cu privire la care Tribunalul nu este competent.

- 41 În ceea ce privește afirmația reclamantului referitoare la o pretinsă încălcare a dreptului său la o cale de atac efectivă în ipoteza în care acțiunea sa ar fi declarată inadmisibilă, este necesar să se arate că, contrar a ceea ce pare să susțină reclamantul, faptul că instanțele belgiene nu ar fi competente în ceea ce privește ultimul CDD nu poate avea drept consecință că acestea nu mai sunt competente în ceea ce privește litigiile legate de contractele de muncă anterioare încheiate între reclamant și misiuni. Necompetența Tribunalului de a statua cu privire la capetele de cerere invocate cu titlu principal în măsura în care acestea vizează aprecierea efectelor contractelor anterioare ultimului CDD nu are ca efect privarea reclamantului de dreptul la o cale de atac efectivă, întrucât acesta are posibilitatea de a sesiza instanța națională căreia clauzele compromisorii cuprinse în aceste contracte îi conferă competență.

Cu privire la capetele de cerere formulate cu titlu subsidiar

- 42 Cu titlu subsidiar, reclamantul prezintă o cerere de despăgubiri întemeiată pe răspunderea extracontractuală a „instituțiilor europene”. Acesta susține că pârâtele, în cadrul raportului contractual pe care i l-au impus, au încălcat principiile securității juridice, respectării drepturilor dobândite și protecției încrederii legitime, dreptul la o bună administrare, principiul transparenței administrative și obligația de solitudine, principiul protecției particularilor și Codul european de bună conduită administrativă. Reclamantul arată că, dacă acțiunea principală ar trebui respinsă ca inadmisibilă sau nefondată, aceasta ar demonstra o încălcare de către pârâte a principiilor respective, reclamantul aflându-se în imposibilitatea de a stabili ce drepturi decurgeau din contractele sale, în ce termene și în ce măsură aceste drepturi sau încălcările lor puteau fi invocate. Decizia Tribunalului de respingere a acțiunii sale cu titlu principal ca inadmisibilă sau nefondată i-ar produce, prin urmare, un prejudiciu pe care acesta îl evaluează la 150 000 de euro.
- 43 Cu titlu introductiv, trebuie să se arate că, în mod cert, prezenta acțiune este întemeiată numai pe articolul 272 TFUE. Totuși, reclamantul susține în mod explicit punerea în discuție a răspunderii extracontractuale a pârâtelor, în situația în care capetele sale de cerere formulate cu titlu principal și care pun în discuție răspunderea contractuală a pârâtelor ar fi respinse.
- 44 În această privință, trebuie amintit că acțiunea în despăgubire este o cale de atac autonomă, cu funcție specială în cadrul sistemului căilor de atac. Aceasta are drept obiect cererea de reparare a unui prejudiciu care rezultă dintr-un act sau dintr-un comportament ilegal imputabil unei instituții (a se vedea Hotărârea din 18 decembrie 2009, Arizmendi și alții/Consiliul și Comisia, T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 și T-484/04, EU:T:2009:530, punctul 64 și jurisprudența citată).
- 45 Nu se poate exclude posibilitatea coexistenței răspunderii contractuale și a celei extracontractuale a unei instituții a Uniunii față de unul dintre contractanții săi.
- 46 În speță, în cererea sa de despăgubiri formulată cu titlu subsidiar, reclamantul nu invocă o încălcare a obligațiilor contractuale, nici o încălcare a normelor care reglementează relații contractuale, ci încălcări ale principiilor care se impun instituțiilor în cadrul exercitării responsabilităților lor administrative. Această cerere subsidiară vizează punerea în discuție a răspunderii pârâtelor în calitatea lor de autorități administrative, iar nu de cocontractante.
- 47 În consecință, trebuie să se considere că, chiar dacă reclamantul nu menționează în mod explicit articolul 268 TFUE și nici articolul 340 TFUE ca fiind temeiul cererii sale de despăgubiri formulate cu titlu subsidiar, aceasta din urmă vizează să pună în discuție răspunderea extracontractuală a pârâtelor.
- 48 Trebuie amintit că, în temeiul articolului 21 primul paragraf coroborat cu articolul 53 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și al articolului 76 litera (d) din Regulamentul de procedură, orice cerere de sesizare a instanței trebuie să indice obiectul litigiului și expunerea sumară a motivelor invocate. Această mențiune trebuie să fie suficient de clară și de precisă pentru a permite

pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să se pronunțe asupra acțiunii, dacă este cazul, fără să se bazeze pe alte informații. În vederea garantării securității juridice și a bunei administrări a justiției, pentru ca o acțiune să fie admisibilă, se impune ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază aceasta să reiasă, cel puțin în mod sumar, dar coerent și inteligibil, din însuși textul cererii introductive. În special, pentru a îndeplini aceste cerințe, o cerere de reparare a pretinselor prejudicii cauzate de o instituție a Uniunii trebuie să cuprindă elementele care să permită identificarea comportamentului pe care reclamantul îl reproșează instituției, a motivelor pentru care reclamantul consideră că există un raport de cauzalitate între comportament și prejudiciul pe care pretinde că l-a suferit, precum și a caracterului și a întinderii acestui prejudiciu (a se vedea Hotărârea din 2 martie 2010, Arcelor/Parlamentul și Consiliul, T-16/04, EU:T:2010:54, punctul 132 și jurisprudența citată; Ordonanța din 5 octombrie 2015, Grigoriadis și alții/Parlamentul și alții, T-413/14, nepublicată, EU:T:2015:786, punctul 30).

- 49 În speță, cererea introductivă, chiar considerată în ansamblul său, nu permite să se identifice, la nivelul de claritate și de precizie cerut, existența unei legături de cauzalitate suficient de directe între încălcările pretins săvârșite de pârâte și prejudiciul invocat de reclamant care decurge din respingerea de către Tribunal a capetelor sale de cerere formulate cu titlu principal.
- 50 Astfel, pe de o parte, reclamantul susține că pârătele ar fi încălcat anumite principii care li se impuneau în calitate de autorități administrative și, pe de altă parte, se limitează să invoce existența unui prejudiciu care decurge din respingerea de către Tribunal a capetelor sale de cerere formulate cu titlu principal. Tribunalul nu este în măsură să înțeleagă în ce mod decizia sa de respingere pentru necompetență vădită a capetelor de cerere formulate cu titlu principal ar putea avea la origine un comportament al pârâtelor.
- 51 Rezultă de aici că capetele de cerere formulate cu titlu subsidiar nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură și că, prin urmare, sunt vădit inadmisibile.
- 52 Reiese din ansamblul considerațiilor de mai sus că acțiunea trebuie respinsă în parte pentru necompetență vădită și în parte ca fiind vădit inadmisibilă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 53 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantul a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Consiliului, ale Comisiei, ale SEAE și ale Eulex Kosovo.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi)

dispune:

1) Respinge acțiunea.

2) Îl obligă pe domnul Liam Jenkinson la plata cheltuielilor de judecată.

Data la Luxemburg, la 9 noiembrie 2016.

Grefier
E. Coulon

Președinte
H. Kanninen